

Szanszkrit nyelv

A Wikipédiából, a szabad enciklopédiából

A **szanszkrit nyelv** (*/saṃskṛtā vāk/ संस्कृता वाक्*), illetve annak korábbi formája, a *védikus óind*, az *indoeurópai nyelvcsalád* *indo-iráni csoportjába* tartozik. Az egyik legősi indoeurópai nyelv, az Észak-Indiát az i. e. 2. évezredben meghódító indoárják nyelve volt, ^[1] az egyik köznyelvi változatából származnak a mai észak-indiai indoárja nyelvek. Az ókori India és a hindu vallás máig használt, szoros szabályok közé szorított, de választékos és művészi liturgikus nyelve. Tudományos és költői nyelvként hasonló szerepet tölt be az indiai kultúrában, mint a *latin* és az *ógörög* az európaiban, központi szerepe van a *hindu*, a *dzsainista* és a *buddhista* hagyományokban. A nevében található „kri” igető azonos eredetű a latin *creare* (teremteni) igével. Legközelebbi rokona az óiráni *avesztai nyelv* volt. A szanszkrit és az *óperzsa nyelv* még igen közel álltak egymáshoz, mára azonban a belőlük kialakult modern nyelvek révén (→ *perzsa nyelv* és *ind nyelvek*) már eltávolodtak egymástól.

A szanszkrit nyelv ősisége ellenére tehát nem holt nyelv. Napjainkban a hindu liturgián túl használatos például a szépirodalomban is, továbbá egyes számítások szerint több ezerre tehető azon bráhmanáknak a száma, akik anyanyelvi szinten beszélnek. ^[2] A nyelv vizsgálatát Európában meglehetősen későn, a 18. században kezdték meg, mivel a bráhmanok által tanulmányozott tudományokat titkos tanoknak tartották.

Tartalomjegyzék

Név

Hangrendszer, ragozás

Források, írás

Nyelvi példák

Kutatásának története

Kapcsolódó cikkek

Jegyzetek

Források

További információk

Szanszkrit (saṃskṛitam)

Terület	Ázsia
Színhelye és használata	India és Dél-Ázsia, Délkelet-Ázsia egyes részei
Beszélők száma	6106 anyanyelvként (1981); 194 433 idegen nyelvként (1961) fő
Nyelvcsalád	Indoeurópai nyelvcsaládIndoiráni nyelvekIndoárja nyelvek szanszkrit nyelv
Írásrendszer	dévanágari írás kannada írás Vatteluttu alphabet Śāradā script Siddham alphabet Nandinagari Nāgarī script
Rang	nincs az első 100 között
Hivatalos állapot	
Hivatalos	India
Nyelvkódok	
ISO 639-1	sa
ISO 639-2	san
ISO 639-3	san (http://www.sil.org/iso639-3/d

Név

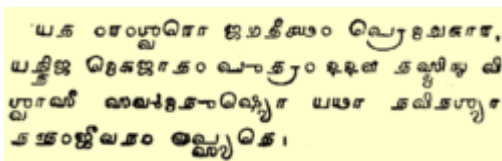
A szanszkrit nyelv elnevezése a szanszkrit *sáṃskṛta* melléknévből származik, melynek jelentése: összeszerkesztett, kifinomult. A szó töve a *saṃskar*, melynek jelentése: rendezni, összerakni, elkészíteni. Melléknévi értelemben használt szóként a kifejezés csak az epikus és klasszikus költészetben, a Manusmṛti-ben és a Mahabharata-ban jelenik meg.

A szó mindig is a kifinomult, kulturális nyelvre vonatkozott, mely definíció szerint „szent” és „kifinomult” célokat szolgált. A szanszkrit nyelvnek ezt a változatát papok, az uralkodói réteg és a tudósok használták, a nép nyelvével ellentétben, melyre *prākṛta*-ként hivatkoztak, és ami több dolgot is jelenthet, többek között: természetes, közönséges.

Hangrendszer, ragozás

Hangrendszerében fellelhetők (a többi indoeurópai nyelvtől eltérően) a hehezetes zöngés mássalhangzók /gh, dh, bh/ és megkülönbözteti a rövid és hosszú magánhangzókat /i, í stb/. Ez lehetővé teszi az ógöröghöz, latinhoz hasonló időmértékes verselést. A névszók három nemet különböztetnek meg: hímnem, nőnem, semlegesnem. Az egyes és többes szám mellett létezik a kettős szám is. (dualis → ógörög, ószláv, mai nyelvek közül szlovén, alsó-szorb, felső-szorb)

Források, írás

Szanszkrit szöveg grantha írással

A legkorábbi ismert szanszkrit nyelvű szöveg a Rigvéda (/ṛgveda/ ऋग्वेद), amely része a korai hinduista kánonnak (Védák). (Valójában a védák nyelve nem szanszkrit, hanem a szanszkrithez nagyon közel álló és vele közös őstől származó védikus óind. A tényleges szanszkrit nyelv az i. e. 4. században kristályosodott ki.)

A legtöbb szanszkrit szöveget az ókori és középkori Indiában írták. Mivel a szanszkrit nyelvet igen hosszú időn át hatalmas területen használták, szanszkrit írás nem létezik; különböző korokban és területekben más-más ábécét használtak a leírására. A mellékelt ábrán a Dél-Indiában, tamil nyelvterületen szanszkrithez használt grantha írás látható; manapság leggyakoribb az észak-indiai dévanágari (devanāgarī देवनागरी) ("istenvárosi") nevű betűírás, amely feltételezések szerint az i. e. 9. sz.-i föníciai ábécére vezethető vissza. Az írás balról jobbra olvasandó. A szanszkrit nyelvben leggyakoribb "a" hangot mássalhangzó után nem jelöli külön jellel- abugida írásrendszerek - tehát egy t hangot jelölő karakter ta-nak olvasandó, mint szókezdő betű azonban két jele is van a dévanágariiban.

Nyelvi példák

A Bhagavad-gíta első versszaka:

धृतराष्ट्र उवाच
धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः
मामकाः पाण्डवाश्चैव किमकुर्वत संजय ॥

[ocumentation.asp?](#)

[id=san\)](#)

A Wikimédia Commons tartalmaz

Szanszkrit nyelv témájú
médiaállományokat.

dhṛtarāṣṭra uvāca
dharma-kṣetre kuru-kṣetre samavetā yuyutsavaḥ
māmakāḥ pāṇḍavās caiva kim akurvata sañjaya ||

Dhritarāstra így szólt: Óh, Szanydzsaja, mit tettek fiaim és Pándu fiai, miután harcra vágyva összegyűltek a kuruksetrai zárandokhelyen? |-

Példamondat az emberi jogok egyetemes nyilatkozatából (kiejtés egy anyanyelvi beszélőtől (http://www.omniglot.com/soundfiles/udhr/udhr_sanskrit.mp3)):

Sarvē mānavāḥ svatantratāḥ samutpannāḥ vartantē api cha, gauravadrśā adhikāradrśā ca samānāḥ ēva vartantē. Ētē sarvē cētanā-tarka-śaktibhyāṁ susampannāḥ santi. Api ca, sarvē’pi bandhutva-bhāvanayā parasparam vyavaharantu.

Kutatásának története

A nyelv vizsgálatát Európában meglehetősen későn, a XVIII. sz.-ban kezdték meg, mivel a bráhmanok által tanulmányozott tudományokat titkos tanoknak tartották.

A 18–19. században tévesen feltételezték, hogy a szanszkrit nyelv volt az indoeurópai nyelvek őse. Ez a nézet elsősorban Adolph Pictet elmélete volt, aki Írországot, és az íreket próbálta etimológiailag az árjakkal kapcsolatba hozni. ^[3] August Schleicher (1831–1868) volt az első aki szakított azzal, hogy a szanszkrit alak szerepeljen, mint egy szó legrégebbi formája, hanem ehelyett rekonstruálható PIE (proto-indoeurópai) nyelvi alapgyököket állapított meg. ^[4]

Kapcsolódó cikkek

- [Szanszkrit szójegyzék](#)

Jegyzetek

1. [Makkay Indoeurópai](#) 158. o.
2. [Vekerdi Világ nyelvei](#)
3. [Pictet Celtic Sanscrit](#)
4. [Makkay Indoeurópai](#) 35. o.

Források

- [↑] **Vekerdi Világ nyelvei:** Vekerdi József. *Világ nyelvei*. Budapest: Akadémiai kiadó, 1294., 1296. o. (2000). ISBN 963-05-7597-3
- [↑] **Makkay Indoeurópai:** Makkay János. *Az indoeurópai népek őstörténete*. Gondolat•Budapest (1991). ISBN 963-282-418-0
- [↑] **Pictet Celtic Sanscrit:** Adolphe Pictet: *De l'affinité des langues celtiques avec le Sanscrit*. 1837.

További információk

- A szanszkrit nyelv (<https://web.archive.org/web/20070110200752/http://jeindia.hu/index.php/docs/460>)
- Pātañjalayogasūtram (https://www.academia.edu/7556322/Patañjali_A_jóga_vezérfonala) Fórizs László honlapján (<https://web.archive.org/web/20171030022139/http://tkbf.academia.edu/LaszloForizs>)

Idegen nyelven:

- [Links to Sanskrit resources \(http://sanskrit.inria.fr/portal.html\)](http://sanskrit.inria.fr/portal.html)
- *A világ nyelvei*. Akadémiai Kiadó (1999). [ISBN 963-05-7597-3](#)

A lap eredeti címe: „https://hu.wikipedia.org/w/index.php?title=Szanszkrit_nyelv&oldid=22787862”

A lap utolsó módosítása: 2020. június 26., 14:36

A lap szövege [Creative Commons Nevezd meg! – Így add tovább! 3.0](#) licenc alatt van; egyes esetekben más módon is felhasználható. Részletekért lásd a [felhasználási feltételeket](#).